

færdige til de Arbejder, der vare paatænkte om Sommeren. Forberedelserne til Arbejderne vare allerede paabegyndte i Februar Maaned. Men hvorfor, naar Regjeringen vidste, at den vilde slutte, og vidste, hvad den maatte vide fra Medlemmer af Udvalget, for saa hemmelighedsfuldt aar det jo ikke til, at jo nok Regjeringens Venner fortælle, hvorledes det ser ud, Regjeringen vidste, at det ikke var muligt for den at faae Forsvarssagen løst i Fjor — hvorfor forelagde den da ikke dette subsidiaire eller Nødsforslag, som den kalder det, inden Samlingen sluttede, og fik en Tilkiendegivelse af Folkethinget i den Retning, eller naar den ikke vilde det, hvorfor indfaldte den da ikke Rigsdagen efter den 1ste April? Den Udvalgt og den Altelighed for Medlemmer kan ikke komme i nogenombestemt Betragtning lige overfor et Skridt af saa gennemgribende Betydning som dette; men det gjorde Regjeringen ikke. Det er ikke en blot midlertidig, en Feltbefæstning, den har sat i Værk; det er Kjøbenhavns permanente Befæstning, som den har indført, ganske vist i en noget svagere Skikkelse end paatænkt, men det er en Del af den oprindelige Plan til Kjøbenhavns permanente Befæstning, og i Virkeligheden en Befæstning, som selv Krigsministeren i Udvalget bestemt har betegnet som Noget, man ikke kan kalde en Feltbefæstning. Den ærede Krigsminister har udtalt klart og loyalt i Udvalget, at han misbilligede, at man talde det en Feltbefæstning; thi det er det ikke. Det er en mindre gennemført permanent Befæstning end den, man har tilfattet at bygge, men den har fuldstændig den permanente Befæstnings Karakter. Det vil altsaa siges, at Regjeringen har uden nogenombestemt Nødvendighed og uden at indfalde Rigsdagen, samtidig med at den udførte disse Anlæg, løst hele Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Befæstning. Den har saaledes foregrebet Afgjørelsen og Behandlingen af enhver Forsvarssplan ved en Beslutning som denne paa forventet Tillægsbevilling, og den har ikke kunnet anføre saa meget som den fjerneste Grund, hvorfor det er sket. Jeg tror ikke, at der kan være nogen Tvivl om, at overfor dette er der kun een Ting for Folkethinget at gjøre, og det er at forkaste Bevillingen for derved at berøve den den Retgrund, som Ministeriet maatte ellers kunde mene efter sin høist mærkværdige Fortolkning at have for den fortsatte Anvendelse af Bevillingen i Sommer. Jeg skal med det Samme bemærke i Anledning af Mindretallets Udtalelse, at den forekommer mig lidt vanskelig at forstaa, og jeg fremdrager det her, fordi jeg haaber, at den ærede Ordfører

for Mindretallet nærmere vil forklare og bearbejde denne Udtalelse, saa at den kan blive saa tydelig, at ogsaa vi maatte kunne forstaa, hvad der er skrevet i Betænkningen. Det ærede Mindretal skriver, at det ikke skal undlade at bemærke, at det i det Mindste i de sidste 16 Aar har været Rigsdagen bekendt, at Planer og Overslag til Befæstningsanlæg have været under Bearbejdelse i Krigsministeriet, og at Mindretallet vilde anse det for uforsvarligt, om Krigsbestyrelsen nogeninde havde undladt at arbejde videre paa Forberedelsen til de Anlæg, som kunne blive nødvendige under Krigsøventualiteter til Styrkelse for Landets Forsvarskraft. Der staar i denne Begrundelse af Mindretallets Stilling i Andet end, at Mindretallet finder det overordentligt rigtigt, at dette er sket, og at det vilde have fundet det meget galt, om Krigsbestyrelsen ikke i Ministeriet havde arbejdet videre paa sine Planer og gjort de Forberedelser færdige; som den maatte anse for nødvendige til de Arbejder, som skulle forelægges for Lovgivningsmagten osv. Andet siger Mindretallet i Grunden ikke. Da derfor det er Mening, at man kun billiger, at Ministeriet i 16 Aar har tænkt paa Sagen og haft den under Arbejde i sine Kontorer, vilde jeg sætte Pris derpaa, thi saa vilde jeg forstaa det som en indirekte Misbilligelse af, at Ministeriet har gjort Mere end dette. Som det nu lyder, maad det forstaaes saaledes, som jeg her har sagt. Det er en Bemærkning, som følger efter Klertallets bestemte Paavisning af, at det, Ministeriet har gjort, er uden Hjemmel i Forsfatningen, er paa Trods af Folkethingets Botum, er stridende mod enhver Forudsætning om, hvad der kan gjøres paa forbeholdt Tillægsbevilling, er uden Grund i de udenlandske Forhold o. s. v. Derpaa svarer Mindretallet ikke Andet end dette, at det kun kan billige, at disse Ting have været forberedte og under Arbejde i Ministeriet, og dette kan kun — jeg vil ikke sige i almindelig ligefrem Sprogbrug, thi helt ligefrem skal Bemærkningen jo ikke forstaaes, men — i almindelig parlamentarisk Sprogbrug betyde, at Mindretallet billiger Ministeriets forberedende Arbejder, men ønsker at udtale sig saa lidt som muligt om og have saa lidt som muligt at gjøre med Udførelsen af disse forberedende Arbejder. I saa Fald kan jeg maatte tage det ærede Mindretal til Indtægt, idet jeg da tillige kan sige, at Misbilligelsen af Ministeriets Fremgangsmaade er almindelig i Folkethinget. Men det kan jo ogsaa være, at Mindretallet har været mindre heldigt med at sætte sin Mening i